Het wordt een kortere column deze keer ben ik bang. Ik heb het eigenlijk altijd als de vakantie in aantocht is: geen inspiratie. Het hele jaar door zit je in een ritme, tegenwoordig flow, en ik kan op een één of andere manier niet van het ene moment op het andere plots stoppen. En dus bouw ik automatisch af. Dat doe ik niet bewust, het overkomt me en ik laat het gewoon gebeuren. De wereld draait gewoon een rondje en ik draai even niet mee...

Dit jaar valt alles samen. Komende donderdag de laatste Politieke Markt voor het zomerreces (mooi woord toch: “reces”) en een weekje later heb ik 3 weken vrij van mijn werk. In die periode is mijn vrouw 2 weken naar Amerika. De honden en ik hebben het rijk alleen. Wat zal ik me vervelen!

Maar dat kan ik dan ook heel goed. Ik kan als ik er aan toe ben een hele dag vullen met volslagen niets in het bijzonder en in het bijzonder met helemaal niets.
Informatie dringt die dag niet bij me door.
Waarschijnlijk staat er een DVD met
oude programma’s van Godfried Bomans
op. In de keuken pruttelt draadjesvlees. In de tuin landt ons vaste gezin koolmees. De honden liggen voor pampus op de bank. Over een uurtje of wat willen ze even naar het veldje, maar tot die tijd zitten we in dezelfde flow.

Of ga ik die twee weken wat nuttigs doen? Ga ik 3x per week sporten en gezonde recepten uitproberen? Vrienden bezoeken waar het hele jaar nauwelijks tijd voor is. En kan ik niet beter wat politieke onderwerpen voorbereiden. Of alvast wat dingen inpakken voor de verhuizing of beter nog: dingen weggooien! Waarschijnlijk het laatste! Want een dagje niets doen lukt makkelijk en een weekendje ook wel, maar twee of drie weken dat lukt me echt niet.

(Het is inderdaad een iets kortere column geworden)